

Пропозиції
Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України

до проєкту Закону України

«Про єдину систему відеомоніторингу стану публічної безпеки»

внесений народними депутатами України Медяником В. А. та іншими

реєстр. № 11031 від 20.02.2024

готується до першого читання

1. Підтримується із зауваженнями.

2. У преамбулі законопроєкту зазначено, що цей Закон визначає основні засади створення та функціонування єдиної системи відеомоніторингу стану публічної безпеки у відповідності з єдиними функціональними і технологічними стандартами з метою забезпечення національної безпеки, підвищення загального рівня публічної безпеки і порядку, забезпечення безпеки місць проживання та перебування громадян.

Терміни наведені у статті 1 законопроєкту визначають, що:

публічна безпека – стан захищеності життєво важливих для держави, суспільства та кожної окремої особи інтересів, прав, свобод людини та громадянина, який є пріоритетним завданням діяльності кожного органу державної влади, органу місцевого самоврядування та їх посадових (службових) осіб;

публічні місця – території, що перебувають у постійному або тимчасовому загальному користуванні незалежно від форми власності;

публічний транспорт – транспорт, призначений і доступний для використання широким колом осіб, основна функція якого – перевезення пасажирів).

Натомість статтею 10 законопроєкту передбачено, що задеклароване місце проживання (перебування) особи, зняття особи з реєстрації місця проживання або про зміну місця проживання (перебування) особи необхідна інформація для ідентифікації інформаційного об'єкта «фізична особа», а також адреса реєстрації місця проживання фізичної особи – для ідентифікації інформаційного об'єкта «транспортний засіб».

Тобто, положеннями законопроєкту передбачається саме забезпечення безпеки перебування громадян у публічних місцях, а не у місцях проживання.

Поряд з цим слід відмітити, що відповідно до статті 3 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», місце проживання – це житло з присвоєною у встановленому законом порядку адресою, в якому особа проживає, а також апартаменти (крім апартаментів у готелях), кімнати та інші придатні для проживання об'єкти нерухомого майна, заклад для бездомних осіб, інший надавач соціальних послуг з проживанням, стаціонарна соціально-медична установа та інші заклади соціальної підтримки (догляду), в яких особа отримує соціальні послуги.

Згідно статті 379 Цивільного кодексу України, житлом фізичної особи – є житловий будинок, квартира, інше жила приміщення, призначені та придатні для постійного або тимчасового проживання в них.

Також слід зазначити, що статтею 1 Закону України «Про автомобільний транспорт» визначено, що автомобільний транспорт – галузь транспорту, яка забезпечує задоволення потреб населення та суспільного виробництва у перевезеннях пасажирів та вантажів автомобільними транспортними засобами.

Згідно із статтею 1 Закону України «Про міський електричний транспорт» міський електричний транспорт – складова частина єдиної транспортної системи, призначена для перевезення громадян трамваями, тролейбусами, поїздами метрополітену на маршрутах (лініях) відповідно до вимог життєзабезпечення населених пунктів.

Ураховуючи вищенаведене, в законопроекті із преамбули слова «місце проживання» пропонуємо виключити, а також узгодити термін «публічний транспорт» з положеннями законів України «Про автомобільний транспорт» та «Про міський електричний транспорт».

Віце-прем'єр-міністр з відновлення
України – Міністр розвитку громад,
територій та інфраструктури України

Олександр КУБРАКОВ